

Ummah og Politik

Muslimerne er i dag ved at vågne op fra deres nærmest bevidstløse tilstand og de har indset at Islam er deres løsning, og hele verden ryster grundet Ummahs genoprejsning. Hvad der er tilbage er de fysiske hindringer, der blev indført af regimer, imperialisterne skabte, som regerer muslimer, og den manglende forståelse af og klarhed omkring de Islamiske opfattelser, som stadig præger den muslimske mentalitet. Følelsen af at tilhøre én muslimsk Ummah er dukket op igen for at tage pladsen, i stedet for de nationalistiske og stammemæssige bindinger Kuffar indførte. Islam som en politisk *'aqidah*, har langsomt formået at slå rødder i muslimernes sinde. Til trods for denne oprejsningsproces, så hersker der stadig en vis dunkelhed omkring Islams idéer og opfattelser. At gøre det muligt for muslimer at genoprejs sig, nødvendiggør at de besidder et klart og meget veldefineret billede af disse idéer og opfattelser, og at definere den islamiske terminologi er særdeles vital for Ummahs oprejsning.

En definition af ordet Ummah

Ordet Ummah betyder normalt alle muslimer. I sit værk, *Tafsir Abkam al-Qur'an*, så har Imam al-Qurtubi defineret ordet Ummah som, "En mangfoldighed af mennesker, forbundet af samme *'aqidah*". Men i følgende *ayah*:

﴿وَأَتَكُنُّنَّ مِنْكُمْ أُمَّةً﴾

"Og lad der blandt jer være en Ummah..." [MOQ Aal 'Imran 3:104]

så betyder det en gruppe eller et parti, idet denne *ayah* tydeligt siger *minikum* ('blandt jer').

De klassiske retslærde udledte følgende forståelse fra denne *ayah*:

Ibn Kathir siger i sit værk, *Tafsir al-Qur'an al-Adhim*, at "Denne *ayah* betyder, at der skal være en gruppe fra Ummah, som arbejder for Islam, og beordrer det rette og forbyder det slette."

Og Al-Dahhaq sagde, at "De er særlige folk blandt Sahabah, og de særskilte personer blandt beretterne, hvilket vil sige de særskilte personer blandt Mujahidin og de retslærde."

Imam Abu Bakr bin al-'Arabi sagde i sit værk, *Abkam al-Qur'an*, "I denne *ayah* betyder Ummah en *jama'ah* (eller gruppe)."

Imam Ibn Jarir al-Tabari, som var en stor *mufassir* (fortolker af Qur'anen), sagde i sit værk, *Jami' ul-Bayan*, om denne *ayabs* betydning: "Allah mener: Blandt jer skal der være en *jama'ah*, som kalder folk til Islam og dens love."

Qadi al-Baydawi sagde i sit værk, *Anwar al-Tanzil wa Asrar al-Tawil*, om denne *ayabs* mening, at "min her har til formål at fremhæve en gruppe mennesker, fordi kaldet til det rette, og det at forbyde det slette, kræver særlige betingelser og kvalifikationer, som ikke besiddes af hele den muslimske Ummah, ligesom kendskabet til den islamiske lovgivning (*Shari'ah*), og hvorledes den pligt skal udføres. Det er derfor, at Allah ﷻ adresserede alle i begyndelsen af denne *ayah*, og derefter gav ordre til valget af nogle få. Dette var for at fremhæve, at det er en pligt for enhver, så hvis den forlades, ville enhver være syndig, men de ville være fritaget for synden, hvis en enkelt gruppe - som er kvalificerede til opgaven - udførte den."

Fra de retslærdes enstemmige forståelse, refererer ordet Ummah i ovennævnte *ayah* til et parti (*hizb*), og især et politisk parti, som er pålagt opgaven at varetage folkets affærer, ved at arbejde for at genetablere Islam.

En definition af politik i Islam

Siyasah i Islam er varetagelse, og det at være bekymret om folkets affærer, ifølge Islams principper. Den islamiske *Shari'ah* nævner politik i sin tekst, som det at kalde til det rette og forbyde det slette. Allahs Sendebud ﷺ sagde i en Hadith:

((كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ))

”Profeterne politiserede (*tasusubum*) Israels børn...”. [Sahih al-Bukhari, i Kitab Ahadith al-Anbiya]

Ordet *tasusubum* er udledt fra samme ord som *siyasah*: ordet *sasa*. For det Arabiske sprog har defineret *siyasah* som: ”Varetagelse af folkets affærer, ved at beordre og forbyde dem”. Imam Fayruz al-Abadi sagde i sit værk, *al-Qamus al-Mubit*, at ”Varetagelse af folkets affærer vil sige, at beordre dem og forbyde dem.”

Islam har specificeret styrets funktion og varetagelsen af folket som det at beordre dem til at gøre det rette (hvad Islam tillader og befaler) og forbyde dem at gøre det slette (hvad Islam har forbudt). Som kontrast har ikke-islamiske ideologier defineret politik, som kunsten at snyde og lyve, fordreje fakta, vildlede og bedrage, og udnytte massernes uvidenhed for at opnå en verdslig gevinst. Denne definition modstrider parametrene for politik i Islam som er trofasthed, sandfærdighed, og hengivenhed for at varetage folkets affærer ifølge Allahs ﷻ befalinger, hvor man udelukkende søger Hans ﷻ Tilfredshed.

Politikkens kunst blandt Muslimer

Politik i Islam, vil sige at gøre det der virker umuligt til en mulighed. Islam har ikke plads til kompromis eller pragmatisme, fordi den slags praksis stagnerer Islams udspredelse, og fører til det samme bedrag og hykleri, som Islam strengt forbyder. Allahs Sendebud ﷺ begyndte at kalde folk til at tilbede Allah ﷻ udelukkende og forlade idoltilbedelse og stammebindinger, for dermed at ændre hele samfundets struktur. Dette formål kan virke umuligt, set ud fra en praktisk målestok, men som muslimsk politiker så forstod Muhammad ﷺ klart og tydeligt, at Allah ﷻ giver sejr, og at Han ﷻ ville lade Islam være sejrrig i sidste ende.

Med den forståelse motiverede Islam muslimer til at konfrontere den kufr som omringede dem og udsprede Islam til verden, mens de udholdte alle de hindringer der lå i vejen for dem. Muhammad ﷺ eksemplificerede den muslimske politikers ikke-kompromissøgende og sejrrige mentalitet i hændelsen, hvor Quraysh bad Sendebudets ﷺ onkel, Abu Talib, om at overbevise ham til at gå på kompromis, og acceptere deres tilbud.

Hans ﷻ mægtige og velkendte svar til det var:

((وَاللَّهِ لَوْ وَضَعُوا الشَّمْسَ فِي يَمِينِي وَالْقَمَرَ فِي شِمَالِي عَلَى أَنْ أَتْرَكَ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يُظْهِرَهُ اللَّهُ أَوْ أَهْلَكَ دُونَهُ مَا تَرَكْتُهُ))

”Ved Allah! Om de så lagde Solen i min højre (hånd), og Månen i min venstre for at jeg forlader denne sag, indtil Allah lader den dominere, eller jeg dør i kampen for den, så vil jeg aldrig forlade den”. [Sirah Ibn Hisham / Tarikh al-Tabari / al-Bidayah wa n-Nihayah]

Hvis Sendebudet ﷺ forstod politik på samme pragmatiske måde, ligesom den blev adopteret af Kuffars politikere ville han ﷻ have godtaget situationen, fremmet den, eller forholdt sig tavs, og Islam ville være død som ideologi fra det øjeblik den opstod. Som muslimsk politiker, var han ﷻ standhaftig på sin vej, og han fulgte de befalinger Allah ﷻ gav ham ﷻ til punkt og prikke, uden at stoppe op, og kompromittere sine principper, eller begrænse sin vision så den kunne tilpasse sig de aktuelle omstændigheder. Da Quraysh kom til ham ﷻ med et tilbud om kongedømme, umådelig rigdom, og social status, afviste Muhammad ﷻ dem alle sammen, og han ﷻ gjorde sin uvillighed til at samarbejde eller integrere sig klart for samfundet, da Allah ﷻ befalede ham ﷻ at recitere følgende Ayah:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ لَكُمْ دِينُكُمْ وَ لِي دِينٌ﴾

”Åh Iantro! Jeg tilbeder ikke det I tilbeder. Og I vil ikke tilbede, hvad jeg tilbeder. Og jeg vil ikke tilbede det I tilbeder. Og I vil ikke tilbede, hvad jeg tilbeder. I har jeres Deen, og jeg har min”. [MOQ al-Kafirun 109:1-6]

Iværksættelse af Allahs ﷻ regler er en politisk handling, som adskiller sig fra en *mufti*, lærer eller forkynder. Mens *muftien* vil sige, at alkohol er *haram* (illegalt), vil læreren sige, at methanol og ethanol er alkohol, hvoraf

den sidste er et rusmiddel og forkynderen vil sige at hvis man drikker alkohol, vil man blive ført til Helvedet. Men den Muslimske politiker vil kombinere alle aspekter, udover sin funktion som politiker. Så han vil sige: 'Alkohol er haram (illegalt), og Allah ﷻ befalede os at forbyde det, og straffe den, som drikker det, sælger det, og som tillader andre at sælge det.'

Altså forpligter Islam os til at implementere straffen, og den eneste der kan gøre dette på vores vegne, er Khalifaen, som er udpeget af os (Ummah), og dette er en pligt. I Khalifaens fravær vil hele den muslimske Ummah være syndig, hvis ikke den arbejder for at fjerne Kufr-regimerne og etablere Islam ved at udpege en Khalifah, som vil straffe dem der drikker alkohol, og begår andre *haram* handlinger. Derfor vil synden falde fra Ummahs skuldre idet de har en Khalifah som implementerer Islam, for således at de kan undgå straffen i Helvedesilden.

Enhver Muslim skal være politiker

Islam forpligter enhver Muslim til at være en politiker, hvilket antydes af Muhammad ﷺ da han ﷺ sagde:

((كَلُّكُمْ رَاعٍ فَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ فَالْأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ))

"Enhver af jer er en værge, og ansvarlig for sin varetagelse. Så lederen er den, der er folkets værge, og han er ansvarlig for dem". [Sahih al-Bukhari, i Kitab al-'Itaq]

I adskillige *abadith* fremhævede Allahs Sendebud ﷺ vigtigheden af den politiske dimension i Islam. Uden den politiske vinkel, ville Islam blot være en samling af ritualer, og iværksættelsen af Shari'ah i livets affærer, ville forsvinde. Muhammad ﷺ antydede meget klart, at det er en pligt, at man fremviser den politiske dimension i Islam, da han ﷺ sagde:

((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوَنَّ عَنِ الْمُنْكَرِ أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْهُ ثُمَّ تَدْعُونَهُ فَلَا يُسْتَجَابُ لَكُمْ))

"Ved Den, som har min sjæl i Sin Hånd! I skal blive ved med at påbyde det rette, og forbyde det slette; ellers vil Allah sende Sin straf over jer, og så vil I påkalde Ham, men Han vil ikke besvare jer". [Sunan al-Tirmidhi, i Kitab al-Fitan...]

Muligheden

Etableringen af den islamiske Stat skete kun én gang, på grund af det noble Sendebud ﷺ og hans ledsagere (Sahabah ﷺ). I 13 århundreder beskyttede den islamiske stat muslimernes blod og ejendom, implementerede det islamiske systems retfærdighed, og staten bar Islams barmhjertighed til hele verden. Grundet Profeten ﷺ og Sahabahs ﷺ indsats, betræder mere end en milliard muslimer fra mange lande, denne Jordklode, og Islam kan mærkes verden over.

Den muslimske Ummah lever idag i en besværlig tid, på grund af Islams fravær, og Kufr styrer. Muhammad ﷺ sagde, at Ummah vil møde denne prøvelse, hvorefter Khilafah vil vende tilbage igen, for at omfatte hele verden, og den vil vare indtil Dommens Dag. Muligheden for at genetablere Islam og udføre samme arbejde som Sahabah ﷺ udførte vil ikke komme igen. Muslimerne burde gribe den mulighed, og anerkende i sidste ende, at enhver sjæl har to veje at betræde: Vejen til Paradiset (Jannah), eller Vejen til Helvedet (Jahannam).